

Brussel, 14 april 2016
(OR. en)

7920/16

**Interinstitutioneel dossier:
2012/0011 (COD)**

**VOTE 18
INF 61
PUBLIC 20
CODEC 450**

NOTA

-
- Betreft:
- Resultaat van de stemming
 - Verordening van het Europees parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)
 - Vaststelling van het standpunt van de Raad in eerste lezing en van de motivering van de Raad
 - Resultaat van de op 8 april 2016 voltooide schriftelijke procedure
-

Het resultaat van de stemming over bovengenoemde wetgevingshandeling staat in de bijlage bij deze nota.

Referentiedocument:

5419/16

goedgekeurd door het Coreper, tweede deel, op 6.4.2016

De verklaringen en/of stemresultaten staan in de bijlage bij deze nota.

General Secretariat of the Council

Institution: Council of the European Union
 Session:
 Configuration:
 Item: 2012/0011 (COD) (Document: 5419/16)
 Voting Rule: qualified majority
 Subject: Regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation)

Vote	Members	Population (%)
Yes	27	98,31%
No	1	1,69%
Abstain	0	0%
Not participating	0	
Total	28	

Sitting date: **08/04/2016**
 Final result

Member State	Weighting	Vote	Member State	Weighting	Vote
BELGIQUE/BELGIË	2,21		LIETUVA	0,57	
БЪЛГАРИЯ	1,42		LUXEMBOURG	0,11	
CESKÁ REPUBLIKA	2,05		MAGYARORSZÁG	1,94	
DANMARK	1,11		MALTA	0,08	
DEUTSCHLAND	15,93		NEDERLAND	3,37	
EESTI	0,26		ÖSTERREICH	1,69	
ÉIRE/IRELAND	0,91		POLSKA	7,47	
ΕΛΛΑΔΑ	2,13		PORTUGAL	2,04	
ESPAÑA	9,12		ROMÂNIA	3,90	
FRANCE	13,04		SLOVENIJA	0,41	
HRVATSKA	0,83		SLOVENSKO	1,06	
ITALIA	12,07		SUOMI/FINLAND	1,08	
ΚΥΠΡΟΣ	0,17		SVERIGE	1,92	
LATVIJA	0,39		UNITED KINGDOM	12,73	

* When acting on a proposal from the Commission or the High Representative, qualified majority is reached if at least 55 % of members vote in favour (16 MS) accounting for at least 65% of the population
 For information: <http://www.consilium.europa.eu/public-vote>

VERKLARINGEN

Verklaring van de Commissie

De Commissie betreurt het dat haar oorspronkelijke voorstel is gewijzigd door de schrapping van de overwegingen 136, 137 en 138, die verband houden met het Schengenacquis. De Commissie is van mening dat met name wat visa, grenscontroles en terugkeer betreft, de algemene verordening gegevensbescherming een ontwikkeling van het Schengenacquis inhoudt voor de vier lidstaten die betrokken zijn bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van dit acquis.

Verklaring van Tsjechië

Het verheugt Tsjechië dat het standpunt van de Raad is vastgesteld en de onderhandelingen zijn afgerond. Tsjechië heeft de onderhandelingen op een actieve en constructieve manier gesteund en waardeert dat tal van problemen zijn opgelost, zoals de verhouding tot bestaande internationale overeenkomsten of het versterken van de wederzijdse samenwerking tussen toezichhoudende autoriteiten.

Toch blijft Tsjechië ernstig bezorgd over verschillende kwesties.

In de eerste plaats is Tsjechië er niet van overtuigd dat de toepassing van de verordening voldoende doeltreffend zal zijn ten aanzien van verwerkingsverantwoordelijken in het buitenland. Dat kan bij de Europese burgers tot een vals gevoel van veiligheid leiden.

In de tweede plaats betreurt Tsjechië het dat veel te strak is vastgehouden aan de bestaande richtlijn. De gevalsgerelateerde categorie "gevoelige persoonsgegevens" kon bijvoorbeeld niet worden vervangen door een stelselmatiger beroep op een risicogebaseerde aanpak, ofschoon de daadwerkelijke gevoeligheid van persoonsgegevens en de daaruit voortvloeiende beschermingsbehoeften per verwerking kunnen verschillen.

In de derde plaats maakt Tsjechië zich zorgen over het verband tussen de bovengrenzen van de administratieve sancties en de vaak omschreven strafbare feiten. Door zowel vaste als op economische sterkte gebaseerde bedragen te hanteren - indien dat laatste cijfer hoger is - worden kleine en middelgrote ondernemingen, die vaak de stuwende kracht achter innovatie zijn, nog meer getroffen door administratieve geldboetes.

In de vierde plaats betreurt Tsjechië het dat de risicogebaseerde benadering niet uitgebreider is gevolgd en dat bepaalde voorschriften onevenredige administratieve en andere lasten voor verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers meebrengen.

Tot slot vindt Tsjechië de aanpassingsperiode onredelijk kort, aangezien veel wetgeving beoordeeld en, indien nodig, gewijzigd moet worden.

Verklaring van het Verenigd Koninkrijk

Het VK schaart zich achter het akkoord over een nieuwe gegevensbeschermingsregeling die voor een geharmoniseerd kader in de gehele EU zal zorgen. Het VK zal gebruik maken van de beschikbare discretionaire bevoegdheid van de lidstaten om de verordening op het eigen grondgebied op passende wijze toe te passen.

Volgens het Verenigd Koninkrijk bevat het ontwerp voor de algemene verordening gegevensbescherming in artikel 48 verplichtingen met betrekking tot de wederzijdse erkenning van beslissingen, die binnen het toepassingsgebied van deel III, titel V, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vallen. Met betrekking tot de vaststelling van regels inzake de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in artikel 48, heeft het Verenigd Koninkrijk, onverminderd andere bepalingen in de Verdragen en overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 21, dan ook geen gebruik gemaakt van zijn recht op deelneming en is het derhalve niet gebonden door deze bepalingen.

Verklaring van Slovenië

Slovenië staat achter het akkoord over een nieuwe gegevensbeschermingsregeling voor de EU.

Slovenië is van oordeel dat gegevensbescherming in de eerste plaats als een individueel mensenrecht moet worden beschouwd.

Daarom wil Slovenië zijn standpunt herhalen, namelijk dat de lidstaten bevoegd blijven om de bescherming van persoonsgegevens verder te ontwikkelen teneinde conform het Handvest, het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de nationale grondwet, hogere normen vast te stellen.

Bovendien moeten we opnieuw beoordelen of de verklaarde gerechtvaardigde belangen van verwerkingsverantwoordelijken mensenrechten zijn, en of die grondwettelijk zijn.

Verklaring van Oostenrijk

Oostenrijk heeft steeds getracht bij te dragen tot een verordening inzake gegevensbescherming die de grondrechten eerbiedigt en tegelijkertijd rekening houdt met de belangen van het bedrijfsleven. Tot op heden konden voor een aantal kwesties passende oplossingen worden gevonden. Ondanks de intensieve en extensieve inspanningen van de voorzitterschappen en Oostenrijk, blijven een aantal belangrijke aangelegenheden evenwel onopgelost (zie ook onze eerdere verklaringen in documenten 1384/15 en 5455/16 ADD 1 REV 1). In het algemeen betreurt Oostenrijk het derhalve dat het zijn goedkeuring niet kan hechten aan de definitieve compromistekst zoals voorgesteld.

Het niveau van gegevensbescherming uit hoofde van de algemene verordening gegevensbescherming blijft op een aantal punten achter bij dat van de huidige gegevensbeschermingsrichtlijn 95/46/EG, en bij de nationale wetgeving inzake gegevensbescherming waarbij de richtlijn is omgezet. Aangezien de voorgenomen juridische vorm van de handeling een verordening is, is het niet mogelijk om deze tekortkomingen in de EU-wetgeving met nationale wetgeving te compenseren. Het betreft vooral de volgende punten:

- o persoonlijke activiteiten op de sociale media vallen niet onder het toepassingsgebied van de door de verordening geboden bescherming (uitzondering voor huishoudelijke activiteiten) overweging 18 en artikel 2, lid 2, punt c);

Het is niet mogelijk gebleken om op bevredigende wijze een oplossing te vinden voor het fundamentele probleem dat ook het persoonlijk gebruik van gegevens een inbreuk op of schending van de grondrechten van anderen kan vormen.

- o De verordening blijft onder het huidige niveau van gegevensbescherming dat de particuliere sector in Oostenrijk biedt, omdat niet langer moet worden bewezen dat de belangen van de verwerkingsverantwoordelijke zwaarder wegen dan de geheimhoudingsbelangen van de betrokkene (artikel 6, lid 1, punt f));

Oostenrijk heeft tijdens de onderhandelingen herhaaldelijk benadrukt dat het de formulering en de interpretatie van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke niet kan aanvaarden. Ons inziens kan de loutere aanwezigheid van gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke - zonder een voorschrift dat die belangen moeten worden afgewogen tegen de geheimhoudingsbelangen van de betrokkene - gegevensverwerking niet rechtvaardigen.

Het huidige voornemen om de belangen op gelijke voet te zetten, zet in de praktijk evenwel tot een dergelijke behandeling aan. Aldus wordt de betrokkene benadeeld, omdat de bewijslast van een hoger belang bij de betrokkene wordt gelegd en dit in het algemeen de rechtsonzekerheid voedt. Er moet dus voor worden gezorgd dat, wanneer een inbreuk op de grondrechten geoorloofd is, de belangen van de verwerkingsverantwoordelijke bij de verwerking duidelijk zwaarder wegen dan de geheimhoudingsbelangen van de betrokkene. De thans voorgestelde regeling, die uitsluitend gericht is op het bestaan van een gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke dat verder niet zwaarder hoeft te wegen dan dat van de betrokkene, zal het beschermingsniveau naar beneden halen aangezien de algemene verordening gegevensbescherming rechtstreeks toepasselijk is, en is derhalve onaanvaardbaar voor Oostenrijk.

- o omzeiling van het doelbindingsbeginsel door onduidelijke regels ten aanzien van de mogelijkheid van verdere verwerking met zogenaamde "verenigbare doeleinden" (artikelen 5 en 6):

Ons inziens is de kern van het probleem dat met deze bepaling het argument inzake verenigbaarheid niet alleen gebruikt zal kunnen worden door de verwerkingsverantwoordelijke die de gegevens eerst verzamelt (dezelfde verwerkingsverantwoordelijke), maar door iedere andere verwerkingsverantwoordelijke in een (eventueel oneindige) verwerkingsketen.

- o eventuele beperking door de lidstaten of de EU van de algemene beginselen met betrekking tot gegevensbeschermingswetgeving zoals "behoorlijkheid", "rechtmatigheid" of "evenredigheid":

Artikel 23 bevat de voorwaarden waaronder de toepassing van bepaalde rechten en verplichtingen in het kader van de algemene verordening gegevensbescherming kan worden beperkt door Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen. In de voorliggende tekst wordt nogal onduidelijk verwezen naar artikel 5 (algemene beginselen), dat ook voorziet in uitzonderingen op deze beginselen. Wij zijn evenwel van oordeel dat de algemene beginselen inzake gegevensbescherming van toepassing dienen te zijn op alle gevallen die onder de algemene verordening gegevensbescherming vallen, en dat derhalve geen uitzonderingen mogelijk zijn. Algemene beginselen omvatten beginselen als "behoorlijkheid", "rechtmatigheid" of "evenredigheid". Aangezien wij van mening zijn dat het niet mogelijk mag zijn deze grondbeginselen zelf te beperken, vinden we deze formulering aanvaardbaar.

o mogelijkheid tot gegevensdoorgifte aan het buitenland op basis van het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke

Ook de uitzondering waarin artikel 49, lid 1, voorziet en die een gegevensdoorgifte aan het buitenland mogelijk maakt louter op basis van een hoger gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke, is niet aanvaardbaar voor Oostenrijk. De facto laat deze regel het besluit om gegevens aan een derde land door te geven goeddeels over aan de discretionaire bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke, zonder enige voorafgaande interventie van de toezichthoudende autoriteit. Het feit dat een verwerkingsverantwoordelijke een belang kan hebben bij doorgifte van gegevens aan het buitenland, vormt dan ook geen passende rechtsgrondslag voor de doorgifte.

Ofschoon het toepassingsgebied van de uitzondering ingeperkt is door de recente aanvullende beperkingen ter zake (verplichting om de toezichthoudende autoriteiten te informeren, beperkt tot individuele gevallen, alleen voor een beperkt aantal betrokkenen, enz.) is een en ander nog steeds niet duidelijk.

o mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de toezichthoudende autoriteit en tegelijkertijd de zaak voor de rechter te brengen

Het zal mogelijk zijn om enerzijds een klacht in te dienen bij de toezichthoudende autoriteit (conform het bestuursrecht) en anderzijds voor dezelfde zaak een gerechtelijke procedure in te leiden. Deze voorgestelde tweesporenaanpak levert naar ons oordeel veel problemen op met betrekking tot bijvoorbeeld de kracht van gewijsde. Het is voorlopig niet mogelijk om alle praktische gevolgen van deze bepaling in te schatten.
